

[Carl F. Madsen.]

Opgørelse og lignende, beholder de unge Mennesker til langt hen paa Aftenen, ja, langt ud paa Natten, og lader dem være med til at gøre Regnskaberne op. Det er ikke en 8 Timers Arbejdsdag, disse unge Mennesker har; det er snarere baade 10, 12 og 14 Timer. Det er et Misbrug af det unge Personale, og der er ingen Mening i, at store Institutioner, i de fleste Tilfælde velhavende Institutioner, skal have en Stab af unge Mennesker, som de kan udnytte baade ved at give dem en skandaløs lav Løn og ved at bebyrde dem med en sundhedsnedbrydende lang Arbejdstid. Af denne Grund har jeg bragt dette Spørgsmaal frem, og jeg vil ikke haabe, at det skulde blive ved de Udtalelser, som den højtærede Minister er fremkommet med; det vilde være Synd for disse unge Mennesker.

Den højtærede Minister fremsatte en Udtalelse om Arbejdsforholdene med Henblik paa, at jeg har ønsket en Bestemmelse om, at naar der i et Fag bestaar en Aftale om Lønforholdene, skal en Henviisning hertil i Kontrakten være tilstrækkelig. Den højtærede Minister kunde ikke imødekomme dette Ønske, for Arbejdsforholdene var allerede nu, sagde han, stivnet i Overenskomsterne. Jeg tror, det vilde være det klogeste, om den højtærede Minister vilde lade være med at omtale Overenskomster, altsaa Kontrakter, oprettede mellem Arbejdsgiverorganisationer og Arbejderorganisationer, thi jeg tillader mig at paastaa, at paa dette Omraade har den højtærede Minister ingen som helst Erfaring. De Ting, den højtærede Minister fremfører her og der, kan kun være Ting, som er blevet ham fortalt ensidigt, og som den højtærede Minister saa føler sig forpligtet til at gengive som noget, der er Sandhed, troværdigt o. s. v. Jeg vil rette en Forespørgsel til den højtærede Minister: Hvad tror den højtærede Minister der vilde ske, hvis der ingen Overenskomster var? Hvorledes vilde Arbejdsforholdene da vel være for Tiden? Der vilde baade nu og i Fremtiden udvikle sig et Anarki i Arbejdsforholdet, som Arbejdsgiveren mindst af alle kunde være tjent med. Nu rummer disse Overenskomster dog ikke blot Bestemmelser om, hvorledes Timelønnen og Akkordlønnen skal være, men de indeholder ogsaa en Række Bestemmelser om, hvorledes Uoverensstemmelser om Overenskomsterne skal afgøres for at undgaa Arbejdsstandsninger, der er knyttet faglige Voldgiftsretter dertil, og der er endvidere dertil knyttet Loven om den faste Voldgiftsret, hvor Sager, hvis der sker Brud

paa bestaaende Overenskomster, kan indankes og paadømmes. Hvis alt dette ikke bestod, vilde man ofte se, hvad man nu dog kun enkelte Gange ser, at der opstaar Uoverensstemmelser paa en Arbejdsplads, idet Arbejderne føler sig krænkede af en eller anden Grund og forlader Arbejdspladsen. Men som Følge af disse Overenskomster varer saadanne Arbejdsstandsninger nu kun ganske kort, en Dag eller to, saa faar man Arbejderne til at gaa i Arbejde igen. Bestod saadanne Overenskomster ikke, vilde Følgen imidlertid blive, at man hver Dag vilde se Arbejdere forlade Fabrikkerne og Arbejdspladserne, fordi der efter deres Mening var Grund til at gøre det, og hvis der var opadgaaende Konjunkturer, vilde man her og der i Flæng søge at gøre sin Indflydelse gældende og kræve højere Lønninger, og hvis man ikke fik sine Krav opfyldt, vilde Arbejdsstandsninger være Følgen. Med andre Ord: man vilde komme ind i de samme Forhold, som vi havde, før vi begyndte at lave Overenskomster; vi vilde komme ind i et rent Anarki. Derfor tror jeg, at man skal lade de faglige Organisationer, Arbejdernes og Arbejdsgivernes, selv ordne de Forhold og selv træffe de Bestemmelser, som de mener er brugbare indenfor de forskellige Fag. Man skal ikke opfordre den ene eller den anden Part til at benytte sig af Forholdene. Denne Gang er det den nuværende Regering, der opfordrer Arbejdsgiverne til at søge at faa Lønningerne ned, men den nuværende Regering bliver vel ikke siddende altid; der kunde jo ske en Forandring; og hvis der kom en Opgangsperiode og en socialdemokratisk Regering gjorde det modsatte af, hvad denne Regering gør, og opfordrede Arbejderorganisationerne til nu at benytte sig af Forholdene, fordi der var gode Konjunkturer, til at forbedre deres Kaar, vilde vi rigtignok komme ind i dejlige Tilstande! Tænk, om den ene Regering vilde opfordre Arbejdsgiverne til at faa Lønningerne ned og den næste Regering opfordrede Arbejderne til at bryde Overenskomsterne og søge at sætte Lønningerne op! Jeg advarer imod at fremkomme med saadanne Udtalelser, som ofte er fremsat af den højtærede Minister. De gør Skade indenfor de forskellige Fag og kan aldrig komme til at gavne noget Sted; hvorfor saa blive ved at fremkomme med saadanne Udtalelser?

Den højtærede Minister kom ogsaa ind paa Spørgsmaalet om Ordensbøder for Læringer, og herom faldt en meget interessant Udtalelse, idet den højtærede Minister sagde, at der paa Fabrikkerne er værdi-